

LA MULȚI ANI, DOMNULE PROFESOR!

Prof. Dr. Nicolae Angelescu, unul din cei mai renumiți chirurghi români contemporani împlinește 80 de ani. Este un eveniment care trebuie, fără îndoială, marcat atât în lumea chirurgicală, cât și de către miile de pacienți pe care i-a tratat de-a lungul unei îndelungi și strălucite cariere chirurgicale.

Formator și conducător de școală la Spitalul Colțea, templu respectat al chirurgiei românești, mentor al multor generații de studenți și chirurghi, autor de tratate chirurgicale remarcabile, domnul profesor Nicolae Angelescu este “liantul familiei chirurgicale românești și reprezentantul ei în societăți prestigioase ale Europei”, așa cum arăta prof. Vasile Sârbu, președintele Societății Române de Chirurgie, în cunoscuta monografie “Pagini din istoria chirurgiei românești”, apărută în 2002 la Editura Academiei.

S-a născut la 6 decembrie 1931 în comuna Rociu, județul Argeș, unde a urmat cursul primar. A absolvit Colegiul “I. C. Brătianu” din Pitești, iar în 1954 începe studiile la facultatea de Medicină din București. A fost intern și extern prin concurs, în clinici celebre conduse de prestigioși maeștri ai medicinei românești: N. Hortolomei, Th. Burghele, I. Bruckner, N. G. Lupu, Fl. Mandache, Al. Rădulescu. Ucenicia în chirurgie este marcată de doi titani ai chirurgiei românești, Nicolae Hortolomei și Theodor Burghele, ultimul îndrumându-i teza de doctorat (1970), intitulată “Tratamentul crizei acute de rejet în transplantul renal experimental la câini”, cu o temă vizionară și prioritară pentru acel timp.

Alături de influența pe care au avut-o maeștrii școlii chirurgicale românești din acea perioadă, la formarea sa a contribuit și un stagiul de un an la Institutul de Cercetări Chirurgicale din Nancy.

Parcurge toate treptele ierarhiei chirurgicale prin concurs: extern (1958), intern (1960), medic specialist chirurg (1967), medic primar chirurg gradul III (1971) și gradul II (1977). Pe linie de rețea a dovedit de timpuriu calități de specialist, orientat cu sufletul, priceperea, perseverența și devotamentul către tot ceea ce înseamnă chirurgie abdominală, urologică, oncologică. A abordat o gamă largă de intervenții chirurgicale digestive, hepato-biliare, pancreatice, urologice și vasculare, de chirurgie oncologică, precum și rezolvarea de chirurgie reparatorie.

Activitatea didactică a început-o în 1964 ca preparator; în 1972 devine șef de lucrări prin concurs la Spitalul „23 August” („Sf. Pantelimon”), nou înființat, unde lucrează cu prof. P. Simici și ajunge conferențiar în 1980. În 1984 este transferat la Clinica de Chirurgie a Spitalului Colțea, unde obține în 1992 titlul de profesor, fiind și șef de clinică, serviciu de prestigiu pe care îl conduce peste 20 de ani, până la pensionare în 2003 și unde își continuă activitatea ca profesor consultant și în prezent. A urcat toate treptele ierarhiei didactice numai prin concurs.

Are o activitate publicistică foarte bogată: 26 cursuri, manuale și monografii, ca autor unic sau în colaborare, pentru studenți, cadre medii, rezidenți și specialiști, între care două au rămas în memoria celor care s-au pregătit pentru diverse examene ale carierei medicale (“Tratatul de patologie chirurgicală”, Ed. Medicală 2001 și “Patologie chirurgicală pentru admiterea în rezidențiat”, 2 volume, Ed. Celsius București, 1997).

Are peste 400 lucrări științifice comunicate și publicate în țară și în străinătate, din care 111 indexate în baze de date internaționale (Pubmed). Toți chirurgii în formare își amintesc de câteva monografii foarte utile: „Elemente de propedeutică chirurgicală” (Ed. Medicală, 1981), „Tehnici elementare de chirurgie” (Ed. Medicală, 1985), „Infecții acute ale degetelor și mâinii” (Ed. Medicală, 1986), „Infecții parietale postoperatorii” (Ed. Medicală, 1989), „Propedeutică medicochirurgicală” (Ed. Medicală, 1993), „Peritonite postoperatorii” (Ed. Medicală, 1995), „Patologie și nursing medical” (Ed. Medicală, 1998).

Foarte bun organizator, în 1972 a înființat, împreună cu prof. Pavel Simici, dr. Victor Predoiu și dr. Florian Popa, Clinica Chirurgicală a Spitalului „23 August” (actualmente Spitalul de Urgențe „Sf. Pantelimon”), unde va ajunge conferențiar în 1980.

Preocupat permanent de introducerea noului în chirurgie, formează în Clinica Chirurgie Colțea echipe chirurgicale pentru investigații ecografice și de endoscopie digestivă și intervențională, manevre efectuate de chirurghi tineri, școliți în străinătate. A introdus pentru prima dată în București, după 1992, abordul minim invaziv în chirurgia generală, fiind un promotor al acestei chirurgii la nivel național.

Prin relația personală pe care o are cu prof. Jacques Marescaux a reușit să obțină burse pentru 160 de chirurghi români care s-au perfecționat gratuit în Franța în chirurgie laparoscopică, fapt esențial pentru dezvoltarea chirurgiei laparoscopice în țara noastră.

S-a preocupat de formarea și specializarea colaboratorilor, pe care i-a trimis în mari clinici chirurgicale din Europa și SUA și a format o școală de chirurgie din care s-au afirmat profesori (Fl. Popa, Silviu Constantinoiu, Tr. Burcoș) și medici primari renumiți în întreaga țară (Jitea N, Popa E., N. Dănilă , etc)

Dotat cu o putere de muncă neîntrecută, spirit organizatoric deosebit și un simț al datoriei impecabil, nu a lipsit niciodată din clinică, unde ajunge la o oră foarte matinală.

O contribuție importantă a dlui prof. Nicolae Angelescu a fost la dezvoltarea Societății Române de Chirurgie și reintrarea acesteia în circuitul european. În perioada 1988-1995 a fost Secretar general al Societății Române de Chirurgie, apoi Președinte între 1995-2002 și Redactor șef al Revistei Chirurgia în intervalul 1995-2004. În perioada grea de după 1989, cu multiple dificultăți și privațiuni, Societatea Română de Chirurgie a supraviețuit, iar revista Chirurgia și-a menținut apariția, spre deosebire de alte societăți și reviste din țară. Societatea Română de Chirurgie s-a făcut cunoscută în Europa prin participarea chirurgilor români la congresele europene de chirurgie și a fost afiliată la EuroSurgery.

Profesorul și-a cinstit și prețuit înaintașii, așa cum fac astăzi și urmașii săi. Iubitor al școlii chirurgicale care l-a format, a apreciat exemplul înaintașilor, majoritatea articolelor din revista Chirurgia privind istoria chirurgiei fiind semnate de Domnia sa.

A participat la diverse congrese naționale și internaționale (Franța, Germania, Anglia, Italia, Spania, Portugalia, SUA, Japonia, Turcia, Suedia, Grecia, Rep. Moldova etc.), contribuind astfel la afirmarea chirurgiei românești peste hotare.

Este ales membru în diferite societăți academice din țară și din străinătate: membru de onoare al Asociației Franceze de Chirurgie, secretar adjunct EuroSurgery, reprezentant național din 2003 al Uniunii Medicale Balcanice, Societatea Europeană de Chirurgie Digestivă, Societatea Europeană de Chirurgie Experimentală, Societatea Europeană de Chirurgie Oncologică, Academia de Chirurgie din Franța, membru titular al Academiei de Științe Medicale și al Academiei Oamenilor de Știință din România.

Este *Doctor Honoris Causa* al Universității Ovidius din Constanța și al Universității de Medicină din Craiova.

În perioada grea de după 1990 a reprezentat un adevărat liant al chirurgiei românești, organizând pentru prima dată un congres național de chirurgie la Iași, la care au participat peste 100 de chirurși din Republica Moldova, reîntregind legătura cu frații chirurși de peste Prut.

Profesorul este apreciat și iubit pe ambele maluri ale Prutului, implicându-se direct în concursurile de promovare a cadrelor didactice și în activitatea școlii doctorale, fiind unul din cei mai solicitați profesori de chirurgie, care nu a lipsit niciodată la susținerea unei teze de doctorat de la UMF Iași.

Fostul președinte al Societății Române de Chirurgie nu și-a întrerupt nicio clipă activitatea. Citim în Jurnalul Național că „la început de an va lansa alături de un întreg colectiv și de rectorul Universității de Medicină, Florian Popa, cel de-al doilea volum din Caiete de Tehnici Chirurgicale”.

Este pentru noi toți un exemplu viu de profesionist, profesor în adevăratul sens al cuvântului, dar în același timp o întruchipare a bunătății, modestiei, a echilibrului lăuntric și a moralității.

Familist convins este înconjurat și de o familie frumoasă. Ca părinte, are bucuria să își vadă copiii săi medici formați, cu o pregătire temeinică în domeniu.

Fire meditativă, mereu preocupat de lectură, de istoria chirurgiei românești, așterne pe hârtie rânduri, articole, idei, urmărind cu atenție evoluția asistenței medicale în România.

În cei peste 50 de ani de activitate chirurgicală, didactică și științifică și-a dedicat viața cu pasiune profesiunii pe care a slujit-o cu credință, fiind un exemplu de muncă perseverentă, devotată școlii care l-a format.

La împlinirea vârstei de 80 de ani, alături de chirurgii pe care i-ați format și îndrumat din întreaga țară, chirurgii din Moldova vă urează „LA MULȚI ANI, DOMNULE PROFESOR!”.

E. Târcoveanu